

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./május

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

HÁZI GYURMA

4. oldal

**A KUTTYOGATÁS
TECHNIKÁJA**

16. oldal

**ETETŐANYAGOK
MŰKÖDÉSE**

24. oldal

dsmil.hu

Örökítsd meg horgásztúráid legfontosabb pillanatait egyetlen fotóval

A horgászat szeretete ősi és időtlen élmény, de korunk technológiai fejlődése új távlatokba emeli ezt a szenvedélyt. A Vampire Smart Fishing applikáció egyedülálló élményt kínál modern megoldásokkal, amelyek minden szinten támogatják a horgászt.

A horgászat legszebb pillanatai megérdemlik, hogy ne csak a telefon galériájában vessenek el. Az app közösségi térképén bármikor megnézheted, melyik horgásztársad hol pecázik, közben a saját fogásaidat is egyszerűen és rendszerezetten mentheted el.

Elég feltöltened egy fényképet, és máris örökre elmentheted a legfontosabb adatokat a fogásodról: az időjárást, a légnyomást, a helyszínt, az időpontot, sőt még a halfajt is. Ha pedig a legapróbb részleteket is meg szeretnéd őrizni, jegyzetekkel is kiegészítheted az adott fogást, így később pontosan visszanezheted, mi működött aznap. A Vam-

pire okos kapásjelző integrációja esetén extra információk is rögzítésre kerülnek, például a kapás dinamikája, a hal sebessége, vagy a csali vízben töltött ideje. A rendszer a fogások dokumentálása során nemcsak egyszerű adatokat ment, hanem a Magic Ball-t (méterarány labda) használva AI alapú halfelismeréssel és becsléssel segíti a horgászokat pontosabb következtetések levonásában. A Vampire Smart Fishing alkalmazással nemcsak a saját horgász történetedet követheted nyomon, hanem közösségi élményt is ad. Megnézheted, hogy más horgászok hol és mit fognak, bekövetheted őket, inspirálódhatsz mások fogásaiból, vagy taktikai előnyökre tehetsz szert az aktuális trendek alapján.

A jövő horgászata már itt van, töltsd le az ingyenes Vampire Smart Fishing applikációt és kövesd be a Vampire Team profilt: <https://fishing-trips.vampirebitealarm.com/user/2n5no204>

KLIKK IDE!

KLIKK IDE!

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrzünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak a
Kiadó írásbeli engedélyével lehetsé-
ges! HorgászKalandok © minden jog
fenntartva!

Lebegő pontycsalik
8. oldal

Illatos műcsalik
12. oldal

Legyező orsók
20. oldal

Horgászat a Dráván
28. oldal

Egy kis kreativitással és szorgalommal akár saját magunk is elkészíthetjük csalinkat

Házi gyurma

Hányszor történt már meg velünk, hogy egy váratlan közbejött horgásztúra előtt arra ébredtünk, hogy nincs is megfelelő csalink? A csontik, giliszták és a különböző lárvák kényes csalik és nem bírják sokáig élve, ezért rövid idővel a horgászat előtt kell beszerezni ezeket. De mégis mi történik akkor, ha a lehetőség vagy a felhívás későn adódik, és nem lesz időnk beszerezni a megszokott állati eredetű csalifajtákat?

Amikor csali nélkül úgy indulunk el horgászni, hogy majd útközben csak találunk valamit, nagy eséllyel kudarcra ítéelhetjük a partit, még mielőtt megkezdődhetett volna. Nem ritkák azok a helyzetek sem, amikor egy horgászat sikerét már a kezdetek kezdetén kellemetlenül befolyásolják a hiányos vagy rossz minőségű csalik. A helyzet orvoslására több lehetőségünk is adott. Tehetjük azt is, hogy időben gondoskodunk jó minőségű tartós műcsalikról, melyek mindig a csalis táskában lesznek. Gondolok itt a műgilisztákra, műhernyókra, műlárvaakra, vagy a horgászboltokban beszerezhető szintetikus gyurmákra. De egy kis kreativitással és szorgalommal akár saját magunk is elkészíthetjük csalinkat. Lévén, hogy sokaknak nincs lehetőségük kisebb csonti- vagy gilisztatenyészetet kivitelezni, melyek „üzemelte-

tése” gyakran több kárral, mint haszonnal jár, nem marad más hátra, mint a tészta eredetű gyurmák, növényi eredetű csalik készítése.

HATÁRTALAN VARIÁCIÓK

A horgászathoz használt gyurmák alapjául számos keverék szolgál. Lehet kenyérből, kukoricadarából vagy lisztből, krumpliból és tojásból is alapkeveréket készíteni. Ezek természetesen tovább bolondíthatók, különböző színű-, illatú- és ízesítésű adalékanyagokkal, a célhal típusának függvényében. A horgász célja, hogy egy színében és ízével vonzó, rugalmas állagú, tartós

A tojás sárgája az egyik fő alkotóeleme a házi gyurmának

gyurmát nyerjen. Ahhoz, hogy egy ellenálló, erős textúrájú anyagot nyerjünk, szükségszerű a cukor és tojás kombinációjából előállított és a különböző keményítő tartalmú anyagok használata (liszt, burgonya). Megjegyzendő, hogy egy ehhez hasonló csalit általában keszeghorgászatra használunk, ezért elég erősnek kell lennie, hogy bírja az éhes szájak folyamatos támadását, de egyben vonzóan rugalmasnak is kell lennie.

A cukor, liszt és víz keverékből származó gyurmát sokan lenézik, de hatékonysága mégis bizonyított. Ezen egyszerű alapanyagok segítségével receptek ezrei készíthetők el, illat és színezékanyagok adagolásával. A liszt, finom granulátumú őrleményként, nagyon rugalmas és összeálló anyagot képez, a cukornak, aromás, csalogató szerepe van, valamint lehetővé teszi a gyurma könnyed oldódását a vízben. A víz hozzáadásával pedig, az adalékanyagok egységes egésze állnak össze. A leggyakrabban használt mellékadalékok, a krumpli és a tojássárgája. A tojássárgájának főként tápláló szerepe van és egyben kedvező narancsos-sárgás színt kölcsönöz a gyurmának. A krumpli adalék, azon kívül, hogy kitűnő kötőanyag, az íze is csalogató lehet.

A horogra tűzött gyurma, már a horgászat kezdetén elkezd kifejteni jótékony hatását. Lassan oldódva, kis részecskék bomlanak le belőle, bebetetve a környező helyet. Legtöbb esetben, persze nem is indokolt az időszakos etetés, főleg ha vízközt keszegfélékre horgászunk. Ha fenék közelben horgászunk, akkor egy nagyon egyszerű etetőanyagot is használhatunk, száraz kenyér, föld és aromák összeadásával. Bármennyire is apróhalasnak tűnik, ez a gyurma bármelyik vízlakó érdeklődését felkeltheti: a kárásztól, a pontyon át a dévérig, de még a domolykóét, a pa-

ducét és a márnáét is. A horogra tűzött, fokozatosan oldódó csali köré csoportosult kishalak, a jelentősebb példányok figyelmét is felkelthetik, melyeknek aztán nem jelent gondot a kicsik elől elhalászni a táplálékot.

SZÍN ÉS ÍZ ADALÉKOK

Az adalékok osztályainak egyik képviselőjét a zsíros olajos termékek képviselik. A vaj használata nem igazán

A tojás sárgájához keverjük porcukrot

I. HorgászKalandok Harcsafogó Verseny

 Helyszín: Sükösd Tőzeges Horgásztó (Bács-Kiskun Vármegye)

 Partmenti horgászat - 2 fős csapatok

 Időpont: 2026 október

RÉSZLETEK HAMAROSAN!

Videó megtekintése

Lopjunk egy-két kanál krumplipürét a sült mellől

javallott, mert könnyedén változtatja állagát az időjárási viszonyok függvényében. Télen nagyon kemény lesz a vajjal kevert gyurma, nyáron pedig túlságosan omlós. Az olajfélék használata sokkal inkább indokolt. Főként a kenderolajé, amely szinte minden békés halfaj számára ellenállhatatlan. Márna csali esetében, a gyurmához reszelt sajtot is adhatunk, bár ezután sokkal nehezebben kezelhetővé válik. Az adalékok és színezékananyagok skálája szinte végtelen. A curry féle fűszerektől kezdve, a korianderen át a fűszerpaprikáig és a fokhagymáig, valamint a klasszikus aromák közül a méz, vanília, tutti-frutti, kagyló, vér stb. minden használható. A fűszerek kevésbé könnyen eldolgozhatóak a gyurmában, ezért a finom, homogén anyag elkészítéséhez indokolt egy konyhagép, daráló használata. A kívánt állag eléréséhez, bányunk csínján a vízzel, csak fokozatosan adagoljuk. A gyurma elkészülése után, egy nedves konyharuhába csavarva hagyjuk állni, mert könnyedén kiszáradhat és ilyenkor kemény réteg képződhet a felszínén. Hűtőszekrényben egy-két napig gond nélkül tárolható. Hogy tartósságát, hosszasan megőrizze, belegyúrhatunk egy szétmorzsoltsolt aspirint is. A tableta hatóanyaga gátolja az erjedést, fokozva a készítmény tartósságát.

A helyszínre érve, az etetőanyag nedvességét úgy őrizhetjük meg, hogy fokozatosan adagolva hasznosítjuk. Ennek leg egyszerűbb módja, ha a készítményt egy háztartási fecskendőbe töltjük. Ily módon nem csupán a kiszáradástól óvjuk meg a gyurmát, hanem a horogra való feltűzését is megkönnyíthetjük. A gyurma nem képes

sokáig a horgon maradni, ezért rendszeresen cserélni kell. Apró horgok használata javasolt, 18-22-es méretek között. Úszónak leginkább a hosszúkás, vagy csepp alakúak váltak be.

Kerülendőek az ostorszerű dobások, vagy minden hirtelen és erős mozdulat, amely a csali elvesztését eredményezheti. A kishalak kivételével (mint a kűszök), nem javasolt a gyors, elsietett bevágás, mert minden hibázás csali cserét követel. Amikor az úszó lassan oldalra mozdul, a halak csak tologatják, ízlelgetik a csalit. Miután beszippantották, a kapás sokkal inkább érezhetőbbé, észlelhetőbbé válik.

A GYURMA ELKÉSZÍTÉSE

Tegyünk egy edénybe egy tojás sárgáját, majd adjunk hozzá egy kanál porcukrot (mert könnyebben oldódik, mint a kristálycukor). Ezt követően tegyünk bele 2-3 kanál lisztet, a kívánt mennyiség függvényében, ezután adagoljunk hozzá 2-3 kanál krumpli pürét. Az alapanyagokat jól összekavarjuk, majd jöhetnek a színező és aroma anyagok. Közben fokozatos víz adagolásával elérhető a kívánt állag. Villával vagy konyharobottal kavarjuk össze jól, hogy a kisebb csomók is jól szétessenek. Végezetül a gyurma akkor jó, ha az állaga jól összeállt és rugalmas.

H. Zsolt

A vanília jó íz aromát kölcsönöz a gyurmának

Maestro Fishing termékekkel a versenypályákon

A Maestro Fishing, mint termékcsalád egy levetett márka a magyar horgászpiacon. Elsősorban versenyzők számára fejlesztett termékek, amelyek horgászversenyeken már bizonyítottak. Minden országos method- és klasszikus feeder versenyen jelen vagyunk, mind egyénileg és csapattal is.

A szegedi Maty-ér, Magyarország legnagyobb versenypályája, ahol nagy létszámú, rangos akár nemzetközi versenyek is zajlanak. Igazi kihívás a horgászoknak és a termékeknek is. Sokszor szerepeltünk már díjazottként ezen a vízterületen. Gyakran használt és bevált termékünk a Maestro Fishing kukoricacsíra pellet, a Maestro Fishing Cool Carp method etetőanyag keverék, vagy a Maestro Fishing Fish method etető. Rengeteg pontyokat adott ez a pálya, vagy akár továbbjutást a nagyversenyeken.

A Maconkai- víztározó mindenki számára ismert versenypályái rengeteg hallal bíró vízterület, mind fehérhal és nemes halak tekintetében is. Remek gyakorló és termékesztelő tó komplexum. Sokfajta versenyt rendeznek itt. Számunkra a fehérhalak táplálkozása és termékünkkel való kapcsolata a lényeges. Az évek alatt kikísér-

letezett termékünk ezen a vízterületen alakult és jött létre. Rengeteg versenyt nyertünk és sokak számára is bizonyított már a Maestro Fishing Method Bream, amely a klasszikus feeder horgászok egyik kedvence és legkeresettebb termékünk az évek során.

Kisebb method versenyeken és pénzdíjas versenyeken is részt vesznek csapattagjaink, akik a termékekkel horgászva próbálnak az adott vízterületen, eredményesek lenni. Legyen az pontyos víz vagy apróhalas, az eredmény nem marad el. A nagyhal kedvelőknek is vannak jól bevált csalijaink és pellet boxunk. Sok szép példány került horogra és a szákba, de csak ideiglenesen.

Method feeder wafterek és pop-up- ok, valamint locsolók és smoke aromák is megtalálhatóak a www.maestrofishing.hu oldalon.

*„Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”
Maestro Fishing*

Lebegő pontycsalik

Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy nem vagyok nagy rajongója a „pop-up” szereléseknek. Valahogy nekem nem jött be ez a módszer, kizárólag csak akkor alkalmazom, ha nagyon muszáj: például abban az esetben, ha az aljzatot vastag iszap borítja, vagy sűrű a növényzet. Magával a szereléssel először 1986-ban találkoztam hazánk egyik taván. Akkoriban a tó igen látogatott volt, minden nagynevű horgász ott tolongott. Volt benne néhány kapitális méretű ponty is, melyek hamarosan hatalmas nyomásnak lettek kitéve, ezért ha valaki meg akarta fogni őket, kiváló szereléseket kellett összeállítania.

RÖVID POP-UP TÖRTÉNELEM

Pontyhorgászat terén a '80-as évek eleje igencsak radikális változásokat hozott. Ekkor jelent meg a köztudatban a hajszálélke alkalmazása is, de az első „igazi pontyos” szerelések nevezhető szerelésekről először Rod Hutchinson tesz említést híres könyvében a „The Carp Strikes Back-ben”. Ebben az információkban gazdag, de egyben provokáló kiadvány tizedik fejezetében, a szerző elmeséli, hogy valójában a pop-up szerelék ötlete véletlenszerű volt. Az eredeti ötlet egy egyszerű önkasztós szerelékből indult ki, melyben a bojlit a horogra tűzték, majd egy rövid előke segítségével, közvetlenül az ólom alatt kínálták fel. Aztán megjelent a hajszál előke, és ekkor Rod kitalálta a saját pop-up-os verzióját, amelyben ólom sörétet használt a szerelék fenéken tartása érdekében. Azt hiszem azzal, hogy ez még egy igencsak kezdetleges szerelék volt, Rod is egyetértett. Ezt abból következtetem, hogy a következő időkben egyre csak kísérletezett. Speciálisabbnál speciálisabb szereléseket állított össze annak érdekében, hogy az iszapos és növényzettel borított mederfenéken, szerelékét minél tökéletesebben lebegtesse. Így született meg az „iszap szerelék” (silt rig), amely a következő idők során, sok változáson ment át. Emlékszem, hogy Tim Paisley első könyvében, ő is már említést tesz egy hasonló szerelégről, mint amilyen a Rod-é volt. Aztán más neves angol szakírók is kezdtek foglalkozni a témával, köztük Franck Warwick is, aki egy rövid előkén találta fel saját verzióját egy leadcore zsinóron csúsztatva. Azonban Franck szerelége nem igazán az iszapos és dús növényzettel borított mederfenékekre volt kita-

A norfolki tó

álva, inkább egy alternatíva volt, amelyet a kavicsos és keményebb aljzaton lehetett használni eredményesen.

Aztán jött 1983 és Ken Townley... Ken egy Norfolk közelében található horgásztavon horgászott barátjával Bill-el, amikor csali cseréjére készülve, botja kiemelése közben megakasztott egy beszakadt zsinórt végén egy ólommal ellátott szereléssel. Az előkét 8 lb-s monofil zsinórnak vélték. Maga az előke át volt fűzve a horog fülén úgy, hogy egyben a hajszál előke szerepét is betöltötte, végén egy bojli rögzítésére alkalmas csomóval. A hajszál része egészen rövid volt, de ami felkelte Ken figyelmét az egy AA méretű sörét ólom volt, melyet a horog fölött 2,5 centiméterre helyeztek el az előkén. A bojli már rég feloldódott, ezért csak találgatni tudtak, hogy mi is lehetett az, amit kipeccáztak. Egyébként ha a bojli rajta maradt volna, azonnal rájöttek volna, hogy lebegő csalis szerelégről van szó.

Így nem maradt hátra csak a találgatás, hogy vajon milyen szerepet tölthetett be a sörét ólom, az előkén. Tesztelni kezdték a szerelék a víz szélén, bojli helyett lebegő keksszel, és rájöttek, hogy nem is rossz ez a valami. Így fedezték fel a lebegő csalit.

Ezek után már csak az számított, hogy merjék-e használni új találmányukat és vajon hihetnek-e benne, hogy lehet vele halat fogni. Ken mivel Cornwall-ban lakott, Bill pedig Surrey-ben, a nagy távolság miatt nem igazán volt alkalmuk együtt horgászni, így csak egyszer-kétszer tudtak együtt összeröffeni egy évben. Így tehát a felfedezést követően mindenki ment

a maga útján. Ken megmaradt az általa megszokott hagyományos csaliknál, viszont Bill egy megszállott lebegő szerelék gyártó lett. Nevetett is rajta Ken eleget, mikor Bill megmutatta neki kreatúráit. Aztán eljött az idő, amikor Ken arcára fagyott a mosoly, ugyanis Bill szerelékei működtek. Ezt be is bizonyította 1987-ben a Ken lakóhelyéhez közel található College tározón. Az eredmény 5:1 lett Bill javára egy olyan vízben, amelyen Ken gyakorlatilag „otthon” játszott. Ken ekkor értette meg, hogy a lebegő szerelék igenis hatékony tud lenni bizonyos esetekben. Bill eredményei, gondolkodóvá tették Kent. Rájött, hogy a lebegő szerelék nemcsak egy olyan szerelék, amelyet akkor alkalmaznak, ha a mederfenék iszapos, hanem a lebegés egy alternatíva is lehet a kíváncsi pontyok megfogására. Tudta jól, hogy a pontyok kíváncsi természetűek, és bármi olyan szokatlan szerelék, (jelen estben egy úszó szerelék) eredményt érhet el náluk, főként egy olyan vízben, mint a College tározó, ami abban az időben nagy nyomásnak volt kitéve. A nagy nyomás miatt a pontyokat a hagyományos csalikkal már nem lehetett megfogni, csak a „valami új” után mutattak érdeklődést. Ezért tudta megverni 5:1-re Bill Ken-t, mivel a lebegő szerelék új volt a pontyok számára.

Bill szereléke leginkább a D szerelék egyik változatához volt hasonló. A D szerelék a 80-as évek elején jelent meg először, és nagyban különbözött az addigi hagyományos hajszálelőkés szerelékektől. Feltalálójával Roger Smith-el, Ken és Bill már horgászott együtt a híres Savay-i tavon, tehát az ismeretség már meg volt. Roger

észlelte, hogy a Savay-i tavon a pontyok megtanulták elkerülni a süllyesztett csalikat, ezért megalkotta a D szereléket, mint egy alternatívát a hajszás szerelékek mellé. Roger ötletével arra törekedett, hogy lehetővé tegye a csali csúszkálását egy monofil zsinór darabon úgy, hogy az a horoghoz kötve egy D betű formájához hasonlítson. Működésének lényege abban áll, hogy a csali felvétele, majd az ezt követő kiköpés után, csak a csali repüljön ki, a horog maradjon a hal szájában. Roger a csalit egy vékony szállal rögzítette úgy, hogy a szálat egy kis acél gyűrűhöz is megkötötte, amely szabadon csúszkálhatott azon a monofil zsinór darabon, amelyet a füles horoghoz kötött D betű formájában. Innen ered a D szerelék elnevezés is.

A kezdetekben Roger szerelékét süllyedő bojlival használta, de különösebb eredményt nem tudott felmutatni addig, amíg egyszer csak jött egy ötlete, és süllyedő helyett lebegő bojlit tett a horogra. A pop-up nevet adta neki. A D szerelék ekkor vált igazán halásos fegyverré.

A Roger által feltalált D szerelék nagy lépés volt előre és felhívta a figyelmet a pop-up-okra. Azóta több változata is megjelent, amelyek nagyban vagy kevésbé hasonlítanak az eredetihez.

A Roger féle változat inkább a lágy textil zsinórokra vagy az ahhoz hasonló lágy anyagokra koncentráldott, de jól dolgozott monofil alapú előkével is. Egyik nagyon jó változata a D szereléknek a függős változat (hinged D-rig), amelyet Terry Hearn készített el.

FUMAKILLA

VAPE

A CSALÁDOD VÉDELMEÉRT

Vape Derm Herbal csípés utáni gél 10ml

Vape Derm Herbal szúnyog- és kullancsriasztó pumpás aeroszol 100ml

Vape Derm Extra Protection szúnyog- és kullancsriasztó permet 100ml

Vape Derm Family Active szúnyog- és kullancsriasztó krém 100ml

Skin Vape Family Active csípés utáni gél 15ml

Biocidok alkalmazásakor ügyeljen a biztonságra!
Használat előtt mindig olvassa el a címkét és a használati útmutatót

www.coswell.hu/vape

Klikk

Amint azt már többször is említettem, vannak szerelékek, amelyeket egyesek imádnak, mások meg teljesen elkerülnek. A jelenség legjobban a pop-up-ra jellemző. Ismerek horgászokat, akiknek meg sem fordul a fejében a süllyedő bojlivál horgászat, mások meg egyenesen undorodnak, ha meglátnak egy pop-up-al teli bojlis üveget.

Azt észleltem, hogy az angol horgászok többsége kedveli a pop-up-os szerelékeket. Kérdezem, miért? Egyetérték azzal, hogy bizonyos esetekben lehetnek hatékonyak is, de azzal nem értek egyet, hogy a pop-up az egyetlen hatékony szerelék. A menő európai horgászlapok is nagyobb hangsúlyt fektetnek a pop-up-ra, valósággal figyelmen kívül hagyják a félig lebegő vagy standard módon süllyedő bojlikat. Még a francia horgászok is így vannak ezzel. Órület! Úgy tűnik az egész európai pontyhorgász világ, a pop-up-ok lázában ég! Vajon a pop-up-os szerelék, jobb mint a többi? Szerintem nem!

Ezek után lehet, hogy Önök is joggal teszik fel a kérdést: hogy ha az egész pontyos elit, pop-up-os szerelékeket használ, akkor Önök miért ne követnék a trendet?

Azért itt megjegyezném, hogy a dolgok nem úgy állnak, mint azt sokan hiszik. Gyakorlatilag e cikk megírásához Steve Briggs egyik írása adta az ötletet. Steve cikkében elárulja, hogy a Cassien tavon fogott pontyai közül, egyet sem fogott pop-up-os szereléssel. Értik, egyet sem! Hogyne gondolkodnék el ezen!

Régebben én is a szerelékek rabja voltam. Állandóan váltogattam őket, anélkül, hogy tudtam volna, mit is akarok elérni. Megtuntam rengeteg szerelék összeállítását, de nem sokra mentem velük, mert nem jöttem rá, hogy nem a szerelék fogja a halat, hanem a szerelék és a csali együttvéve. Csak jóval később értettem meg, hogy a jó szerelék összeállításában mekkora szerepe van a csalinak is.

Ma, ha tehetem, inkább az egyszerű szerelékeket használom. Attól függetlenül, hogy sokat tudok a szerelékek anatómiájáról és mechanikájáról, nem igazán ejtetek rabul. Ritkán alkalmazok komplex pop-up szerelékeket, mert az én szemszögemből nézve, úgy gondolom, hogy a pop-up-ok inkább a horgászokat fogják, és nem a halat. Azt javasolom Önöknek is, hogy amikor a tóparton vannak, és a dobozukban keresgélnek, ne a legfrissebb lapokban megjelent hiper-szuperen kalibrált, leadcorizált, artikulált, szerelékekről áhitozzanak, hanem tegyék fel maguknak a kérdést és gondolkozzanak el azon, hogy tényleg

szükségük van-e rájuk? Kit akarok becsapni, magamat vagy a halat?

PRAKTIKUS ALKALMAZÁSOK

Nehogy azt gondolják, hogy teljes mértékben elutasítom a pop-up-os szerelékeket. Nem erről van szó. Én is használom őket, amikor úgy érzem, hogy csakis ez lehet a hatékony egy olyan vízben, amelyen nagy a nyomás a horgászok részéről. Mint már mondtam a pontyok kíváncsi természetűek, és minden a számukra érdekeset felkutatnak. A probléma csak az, hogy gyorsan tanulnak és egy idő után már nem könnyű átverni őket.

Véleményem szerint három esetben érdemes pop-up-al horgászni:

- ha vastag iszapréteg van a vízfenéken
- ha az aljzatot sűrű növényzet fedi
- ha egyszerűen kíváncsiságot ébreszt a pontyban

Vegyük ezeket sorra.

Iszap. Ok! Készen állok arra, hogy elismerjem, hogy egyes tavakban túl vastag az iszapréteg ahhoz, hogy egy süllyedő csalit használjunk. Az iszaptól felemelkedő pop-up-ok láthatóbbak, könnyebben érzékelik a pontyok. De még mielőtt még szentírásnak vennék ezt a tényt, hadd meséljek el egy történetet:

1982-ben egy számomra ismeretlen tavon horgásztam. Nem tudtam milyen az aljzat és a pop-up-ról sem hallottam addig. Egy önakadós, tőlünk már megszokott szereléssel horgásztam, amely egy 7,5 centiméteres előkéből, hajszál-előkéből és egy 85 g-os ólomból állt. Sok halat fogtam vele, anélkül, hogy tudomásom lett volna arról, hogy valószínűleg szerelékem belesüppedt pár centit az iszapba. Csak úgy két évvel később jöttem rá, amikor bementem a vízbe etetni, hogy szinte az egész tó fenekét 60 centiméteres iszap fedi. Vajon akkor, hogyan tudtam annyi pontyot fogni, egy gömbölyű ólomból az iszapba elmerült rövid szereléssel? Biztos, hogy a pontyok érzékelték a bojlit az iszapban is, és akkor joggal kérdezem, mi szükségem lett volna a pop-up-okra? Azóta, bevallom én is használom a pop-up-os szerelék az iszapos vizeken, attól függetlenül, hogy tudom, hogy a pontyok képesek megtalálni az iszapba süllyedt csalikat is. És hogy miért? Szimplán csak azért, mert úgy gondolom, hogy a ponty könnyebben felveszi a csalit az iszapról, mint az iszaptól.

De ismerek horgászokat, akik a mai napig is szándékosan az iszapba dobják a 140-170 g-os gömb ólmos, rövid előkés szerelékeiket, még akkor is, hogy tudják a mederfenék nem kicsit, hanem nagyon iszapos. És fog-

nak! No, akkor most mi van? A történelem úgy látszik ismétli önmagát. Vagy nem?

Az általam használt szerelék, az iszapos vizek esetében, a Tim és Rod által is használt szerelék volt eddig, de ma már a Franck Warwick által kitalált pop-up-ot használom, mely egy leadcore-hoz van kötve úgy, hogy annak egy olyan kivételes mozgást ad, amellyel a ponty nem tud mit kezdeni, szájba vétel után rögtön akad.

Növényzet. Újból csak azt tudom mondani, hogy nem mindig a pop-up a legmegfelelőbb választás a növényzettel borított aljzaton sem, főként, ha sűrű növényzetről van szó. A sok növényvel rendelkező vizekben, én inkább félig lebegő szerelékkel használok, felturbózva egy kis lebegő hab használatával szerelékemet, mint a Fox High Riser. Ezzel azt érem el, hogy a szerelékem nem lebeg, hanem lefekszik a növényzöngyre lágyan. Azt is tapasztaltam, hogy érdemes bojli masszába becsomagolni a csalimat, mindjárt elmondom, hogy miért. Ami a szimpla szerelék módját illeti, nem hiszem, hogy van jobb a Jim Gibbinson által kitalált line-aligner szereléknel. Egy 20 éves szerelék-ről beszélek, amely csöppet sem veszített a hatékonyságából. A Terry Hearn féle függős D szerelék is szóba jöhet. Majdnem tutti a fogóssága a növényvel benőtt vizek esetében, és ezt nem bizonyíthatja jobban semmi vagy senki más, mint maga Terry, aki a módszerrel rengeteg nagytestű pontyot fogott.

Ami engem illet, kifejezetten szeretek növényzettel beborított pályán horgászni, de ebben az esetben is a kedvelt szerelékem nem egy pop-up szerelék, hanem amit a legjobban kedvelek ilyenkor az egy hóember

szerelék (snowman), amelyet bojli masszába tekerek. Még a horgot is a bojlival együtt beletekerem a masszába, így nem akad bele a növényzetbe. Próbálgatják ki, garantálom működni fog!

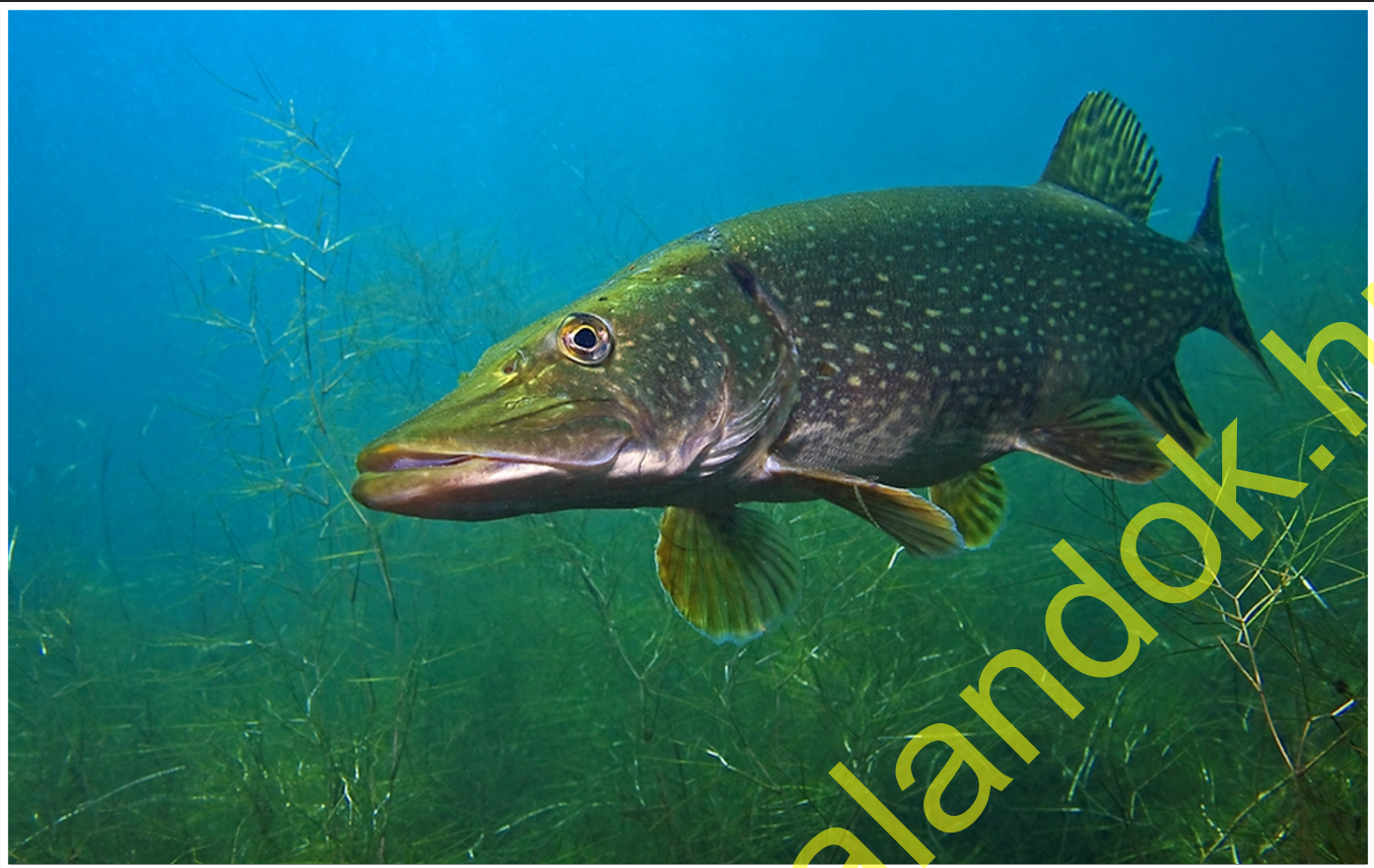
Kíváncsiság. Szerintem a pontyok kíváncsisága volt a legfőbb oka annak, hogy a pop-up-ok ennyire népszerűvé váltak. Egy, a kavicsos mederfenék fölött pár centire elhelyezett pop-up szerelék annyira elüt az őt körülvevő környezettől, és annyira figyelemfelkeltő, hogy az a ponty, amelyik nem mutat semmilyen érdeklődést iránta, az komplett agyalágyult. És mivel a pontyok roppant kíváncsiak az újra, fölveszik. De amint azt már említettem, a ponty se hülye, hamar megtapasztalja, hogy a mederfenéken található és a nem odavaló nem természetes képződmények, vagyis a pop-up-ok, veszélyt jelentenek számára. Tehát a pop-up-os taktika nem hosszú életű, rövid távú vele a siker.

És akkor mit is használok én? 10-ből 9 esetben a már említett félig lebegtetett hóember szerelékkel használom, bojli masszába becsomagolva, vagy egy szimpla süllyedő csalit használok Drop-Down szereléken, monofil előkén tállalva. Nagyon ritka, amikor a pop-up-ra vetemedem.

Tudom, hogy Önök közt is sok olyan horgász van, aki csali frissítéskor rögtön a pop-up-os üveghez nyúl, cselekményük már megszokottá vált. Nem tagadom, vannak esetek, amikor jobb eredményt hoz a pop-up, mint a többi más csali, de ezek az esetek ritkák. Az őszinte véleményem az, hogy a félig lebegtetett vagy a szimpla süllyedő szerelékek, hosszú távon hatékonyabbak.

László Attila

The image is a promotional graphic for Carp Friend Baits. It features a central background of numerous small, round, orange-brown baits. In the top left, there is a video thumbnail showing a man in a blue cap holding a large carp, with a red play button icon and a 'KLIKK IDE!' button. To the right, a jar of 'Barátságban a halakkal' bait is shown, with labels for 'CFB TEAM - HUNGARY', '#carpfriendbaits', '#cfbteam', '#cfb', and 'www.cfb.hu'. In the bottom left, there is a stylized orange and black carp logo with 'Carp Friend Baits' and 'Barátságban a halakkal' text, and 'CFB Team www.cfb.hu' below it. A 'KLIKK IDE!' button is also present in the bottom center.

Illatos műcsalik

A műcsalis horgászatban használt illataromákat más szemszögből kell néznünk, mint a pontyhorgászatban használtakat. A műcsali ahhoz, hogy tökéletes érzéki hallucinációvá váljon a hal szemében, egy különlegesség, ínycséség ízével és illatával kell rendelkeznie. Amikor a halak aktívnak és agresszívnek mutatkoznak a műcsalikkal szemben, az illataromák használatának csak egy oka lehet: az emberi eredetű anyagok, szagok eltüntetése. Másrészt a kevésbé aktív halak könnyen kimoszthatók állapotukból az illataromák segítségével. Ezt a sikert olyan anyagokkal érhetjük el, melyek a ragadozó halak táplálékának legfontosabb jellemzőit hordozzák magukban.

A kémiai anyagok felé vezető érzékenység létfontosságú a halak életében. Az illat és az íz az élelemforrás felé irányítja a halat, lehetővé teszi számára, hogy megvizsgálja azt, és ugyanakkor beazonosítsa a veszélyforrásokat. Az illatanyagok vízben való oldódása következtében, a halak már távolról megízlelhetik a táplálékot az ízlelőbimbók segítségével, melyek nem csak a szájüregben, hanem a test különböző részein is megtalálhatóak. Furcsán hangzik, de a halak érintés révén is ízlelnek. Fajtól függően ez a képesség fejlettebb vagy fejletlenebb. A műcsalira kent aromák illata és íze elméletileg stimulálja a ragadozó halat, gyakorlatban

azonban ez a dolog az adott fajtól függ. Ha ranglistát kellene készíteni íz és illat érzékelése szempontjából, az első helyre kerülne a harcsa, utána következne a pisztráng, süllő, sügér, csuka és az utolsó helyen a balin.

Mint látják, ha illataromát adagolunk a műcsalikhhoz, a harcsa vagy pisztráng távolabbról észreveszi, viszont a csuka vagy a balin viselkedését egyáltalán nem befolyásolja. A kritikus fordulópont a hal és a műcsali kapcsolatában az, amikor a hal közeledik a műcsalikhhoz. Ez

tevő keverékből áll: olajok, aminosavak, növénykivonatok és feromonok.

OLAJOK: Az olaj alapú aromák a következőképpen készülnek: rákokat, heringeket, szardíniát vagy garnélarákokat addig préselnek, amíg pasztát nyernek és ebből a pasztából vonnak ki bizonyos összetevőket, melyek az adott terméket fogják felépíteni.

AMINOSAVAK: Az aminosavak állati eredetű fehérjékből származnak - minden faj más egyedi kombinációval rendelkezik. Vannak aromák, melyek aktív összetevőként tartalmazzák az aminosavakat. Ezeket magasabb rangú termékeknek tartják, mert távolról vonzzák a halakat.

NÖVÉNYKIVONATOK: Az illataromáknál használt banán és fokhagyma aromák, természetes növényi kivonatok. Az ilyen aromákat tartalmazó termékek nem vonzzák úgy a halat, mint az aminosavak, viszont kíváncsiságot ébresztenek benne, mivel a vízben nem mindennap lehet ilyen érzet. Másik hasznuk, hogy jól elrejtik az ember kezének sokszor nem kívánatos szagát.

FEROMONOK: Egyes aromák összetételében feromonok találhatóak. Ezek olyan anyagok, melyek az ugyanazon fajhoz tartozó állatok használnak a kémiai úton történő kommunikációhoz. A halak felismerik fajtársaikat a feromonoknak köszönhetően, azonban e kémiai üzenetek legfontosabb szerepe a vészjelzés. A feromonok tartalmazzak egy adott kémiai üzenetet rendeltetésüktől függően. Hamar leépülnek és rövid távú információ közvetítő szerepük van az ívaskor,

olyan küszöb, melyen a hal csak azután lép át, miután a műcsalitol származó minden jelet részletesen eleméz.

Befecskendezve, beporozva vagy csak egyszerűen felkenve, a műcsalik számára az illataromák olyanokká váltak, mint valami szteroidok. A piacon található több illataroma tulajdonképpen nem más, mint egy olyan anyag, mely eltünteti a negatív szagokat és ízeket. Ha ezeket a negatív elemeket a hal megérzi, abban a pillanatban elfordul és érdektelenné válik a műcsalival szemben. Persze olyan illataromák is léteznek, melyek a vonzás törvényei szerint működnek: enzimeket bocsátanak ki, melyek emlékeztetnek a ragadozó halak táplálékára, felkeltve így azok érdeklődését.

A legtöbb horgásznak saját mágikus formulája van, melyet több termék összekeverésével nyer. Márkától függetlenül, minden illataroma maximum négy össze-

vagy amikor veszélyforrás jelenik meg. A horgászatban használt leghatékonyabb feromonok a vészjelző feromonok, melyet az áldozat bocsát ki sérülés esetén jelezve ezzel a ragadozóknak, hogy táplálék van a közelben.

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgászházak kiadók.
Kábeltévé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

Az utóbbi években a hajlékony műcsalikka különböző íz és illatanyagokat építenek be: fokhagymát, sót, banánt stb. Egy érdekes elmélet azon a tényen alapszik, hogy egyes vízi növényeknek a fokhagymához hasonló illatuk van, így ez a stimuláns természetes módon is jelen van a vízben. Úgy tűnik, hogy ezek a vízi növények egyfajta védekező reakcióként bocsátják ki a fokhagyma illatot, a növényevő halak ellen. Egy ilyen növényvel táplálkozó hal, mely túllépi a növény kémiai sorompóját, könnyen a ragadozó áldozatául esik. Ez még nincs tudományosan bizonyítva, viszont az illataromákkal elért eredmények igazolják a fokhagyma használatának sikerességét.

NEGATÍV JELEK

A dohány, az üzemanyag, a rovarirtók, a különböző piperecikkek szintén erős jelekké válhatnak, melyek felhívják a halak figyelmét a veszélyre. A listára még fel kell venni azt a vészjelző feromont is, melyet a kifogott hal bocsát ki. Az említett feromon először a műcsalira kerül, majd a kézre, amikor megérintjük a halat.

Az illataromák általában el tudják rejteni a műcsalira került negatív jeleket, viszont ha a probléma fennáll, fordulhatunk a direkt erre a célra készített termékekhez. Azokról az anyagokról van szó, melyek eltávolítják a nem kívánt illatokat, szagokat – ezeket szappan, krém formájában lehet megvásárolni és a horgászat megkezdése előtt, valamint közben kell használni.

A halak világában igen bonyolult kommunikáció létezik, ezt pedig fontos figyelembe venni a horgászat során is. Tegyük fel, hogy süllőre horgásznak és a műcsalit egy csuka támadja meg. A horog felsérti a csuka bőrét, ezért, az vészjelző feromont bocsát ki. A

csuka kifogása után fojtatjuk a horgászatot ugyanazzal a szereléssel, azonban a süllők megérik a műcsalin maradt kémiai információkat. Ez arra fogja készíteni őket, hogy távolról elkerüljék a műcsalit.

Kiderült, hogy a hajlékony műcsalik megkötik a nem kívánt szagokat a tárolás ideje alatt. Ha például a garázsban tartjuk több ideig vagy a csónakban, az üzemanyag tartály közelében átveszi a kellemetlen üzemanyag szagot. Ugyanakkor a bot nyele is tartalmazhat negatív szagokat. Sokszor a horgászok azt észlelik, hogy jobb eredményeket érnek el egy új bottal. Ez azért van, mert a bot nyele még nincs megfertőzve dohány, benzín vagy rovarirtó szagával. Tehát a bot rendszeres tisztítása nem csak higiéniai és esztétikai követelmény.

Az illataromák fontos követelménye, hogy meddig maradnak aktívak a vízben. Minél ritkábban kell frissíteni a horgász az aromát a műcsalin, annál hatékonyabb. Az olajos termékek kevésbé oldódnak és nem váltják ki a táplálkozási viselkedést távolról, viszont hosszabb ideig maradnak a műcsalin és hatékonyan működnek, amikor közvetlen kontaktusba kerülnek a halal. A használt aroma mennyiségére, nagyon oda kell figyelni, mert könnyen átváltoztathatunk egy hatékony csalit rémálommá. A túl nagy adag elriasztja a halakat. Sok illataroma mérgezővé is válhat a hosszú tárolás után. Ha lejárt a szavatossági idejük, nem szabad használni. Általában két évig lehet tárolni. A helyzet változik, ha napnak, melegnek vannak kitéve, ilyen esetben rövidebb ideig maradnak jók.

Ha az illataroma nem is válik mérgezővé, a feromonok és az aminosavak egy idő után már nem aktívak, így a termék semlegessé válik a hal számára és semmi hasznot nem hoz számunkra.

L-szi

HYDRA
CLUB HUNGARY

**KLIKK
IDE!**

**X-ONE
MARGIN**

RAKÓSBOT

Kiváló választás a
nagyhalazás
szerelmeseinek

Pull-It nagyhalas kittel szállítjuk
A csomag tartalma Horgászbót szálban
szállítócsőben + Minitoldó

A kuttyogatók technikája

Most egy kicsit lehet, hogy ki fogom ábrándítani a Kedves Olvasókat, ugyanis rögtön az elején ki kell jelentenem: szakirodalmakat olvasgatva még soha senki nem tanult meg kuttyogatni! Ahhoz, hogy a kuttyogató valóban tisztességes hangokat adjon, mindenkinek, kivétel nélkül mindenkinek szüksége van rövidebb-hosszabb gyakorlásra.

A kuttyogatók gyakorlását úgy sajátíthatjuk el a legkönnyebben, ha olyan horgással indulunk először kuttyogatni, akinek a keze már rá állt a kuttyogató kezelésére. De még ilyen esetekben is meglepődve fogjuk tapasztalni, hogy a gyakorlott horgász mozdulatait megfigyelve és azokat pontosan leutánozva sem fog megszólalni kezünkben a kuttyogató az első próbálkozásra. Aztán egy bizonyos idő után egyszer csak jönnek a szebbnél szebb hangok, és most már azon fogunk

csodálkozni, hogy egy ennyire egyszerű mozdulatsort, hogy a francba nem tudunk az első próbálkozásra végrehajtani?

Természetesen azért nagyjából le lehet írni, hogy hogyan is kell kezelni a kuttyogatót, hogy legalább valami kiindulási alapunk legyen. Lássuk hát, hogy nagy vonalakban hogyan is néz ki a dolog!

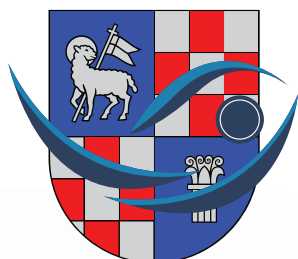
A legelső, amit tudnunk kell, hogy a kuttyogató – bizonyos tévhitekkel ellentétben – nem akkor adja a hangot, amikor azt belecsapjuk a vízbe. Éppen ellenkezőleg! A hang akkor keletkezik, amikor a kuttyogató feje elhagyja a vizet. A fej ugyanis egy kisebb örvényt, vagy inkább légüres teret hoz létre és húz maga után. Amikor a vákuum megszűnik, ez fogja a jellegzetes hangot produkálni. Hogy ezt elérhessük, a kuttyogató fejét ne csapjuk bele, hanem egészen lágyan merítsük

a vízbe! Ott aztán rögtön fordítsuk csuklóból közel vízszintes síkba, hogy a fej közvetlenül a víz felszíne alatt haladhasson. Amennyiben ugyanis a kuttyogató fejét túl mélyre merítjük, a fejet követő vákuum nem a víz felszínén fog hirtelen megszűnni, hanem még a víz felszíne alatt. Ilyen esetekben, a hanghatásban ne is reménykedjünk!

A finom vízbe merítés és az irányba fordítás után már viszont lehet, kell is „durvulni” egy kicsit. Eddig csak csuklóból dolgoztunk, most viszont az alkar erejét is felhasználva fokozatosan gyorsítsuk fel a mozgást. A legnagyobb sebességet akkor kell elérni a kuttyogatónak, amikor a fej elhagyja a vizet. A kuttyogató lényege tehát a finom vízbe merítés, a nem túl mélyen történő és egyre gyorsuló mozgás. Leírva persze nagyon egyszerűnek és talán primitívnek tűnik, de aki soha nem csinálta, a legelső kísérletnél be fogja látni, hogy időre van szükség, amíg a kéz rááll erre a mozgatlatsorra.

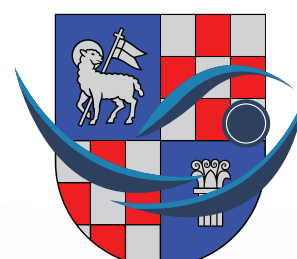
Ami a kuttyogató ütemét, ritmusát illeti, ebben a kérdésben már alaposan megoszlanak a vélemények, még a legprofibb harcsahorgászok között is. Vannak, akik hármat-négyet ütnek, majd rövidebb-hosszabb szünet után kezdik előlről, és vannak, akik lassabban-gyorsabban, de folyamatosan ütik a vizet. A magam részéről az utóbbi megoldást javaslom, abból az igen egyszerű elképzelésből kiindulva, hogy szüneteket tartva a kuttyogatóban lehet, hogy pont egy olyan vízszakasz leütését hagyjuk ki, ahol a mélyben egy harcsa lapul.

DSHE

DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET

Tisztelt Horgásztársak!

DSHE

Egyesületünk 2026. első félévben tervezett pontytelepítés napjai a Kikötői-öbölben és a Felső-öbölben (A telepítés nyilvános!):

2026. április 07.

2026. április 21.

2026. június 02.

2026. június 16.

A kutyogatásról természetesen még rengeteget, akár külön könyvet lehetne írni. De itt és most elégedjünk meg ennyivel, a módszer alkalmazásához viszont mégiscsak elengedhetetlenül szükséges volt, hogy legalább az alapok alapjaival tisztában legyünk. Aki kifejezetten a harcsa horgászatáról, illetve konkrétan a kutyogatásról többet szeretne tudni, nagyon jó könyveket találhat ebben a témában, mely könyvek szerzői óriási tapasztalatokkal rendelkező – nem pergető, hanem harcsahorgászok.

Még egyetlen, de nagyon kényes kérdésről kell néhány szót ejtenünk. Nevezetesen: ha már úgymond csónakból horgászunk, vajon alkalmazzunk a siker érdekében halradarokat? Ha nem dunai, hanem mondjuk, balatoni horgász volnánk, lehet, hogy a halradarok használata mellett tenném le a voksot, nagyon sokszor előfordult már velem ugyanis, hogy a helyismeret hiányában jókat égtem a Balatonon, mert a rendelkezésemre álló szűkre szabott idő alatt egyszerűen nem találtam meg a haltartó helyeket. Ott volt előttem az óriási víztükör, mely néhány hínármezőtől eltekintve semmiféle támpontot nem nyújtott arról, hogy vajon mi lehet a mélyben, vajon hol helyezkednek el az akadók? Akkor és ott természetesen nagyon bosszantott a helyismeret hiányából fakadó eredménytelenségem. Akkor és ott elgyengültem egy-egy pillanatra és azt kívántam, bárcsak lenne halradarom! Hiszen égni senki sem szeret!

A Dunán viszont alapjaiban más a helyzet. Egy folyóvízben mindig vannak támpontok, mindig vannak olyan törvényszerű sajátosságok, melyeket jól megfigyelve nagy biztonsággal ki tudjuk választani a legígé-

retesebb haltartó helyeket. Nagyon, de nagyon szégyellném magam, ha a Dunán – még egy számomra teljességgel ismeretlen Duna-szakaszon is – halradar segítségével volna szükségem ahhoz, hogy megtaláljam a különféle halfajok élőhelyeit! Persze vannak olyan horgászok is, akiknek a folyóvízi horgászat idegen kisé, őket viszont teljesen meg lehet érteni, ha halradar segítségével támaszkodnak. De lehetséges az is (mi az, hogy lehetséges? Ez biztos!), hogyha annyi időt töltenék pergető horgászattal a Balatonon, mint teszem azt a Dunán, még ott sem használnék halradart, hanem a hagyományos keresőmódszerekkel igyekeznék felderíteni a legígéretesebb haltanyákat. A pergető horgászat „nomád”, kereső horgászati módszer, egyik szépsége pontosan abban rejlik, hogy egész felszerelésünk a pergető botból és a vállunkra akasztott szimatszatyorból áll. Egyébként jó, ha tudjuk: léteznek már olyan halradarok is, melyek a szükséges kiegészítőkkal nem csak a csónakból, hanem a partról is eredményesen használhatóak. De az ilyen halradarok egyrészt nem a kétkrajcáros árkategóriába tartoznak, másrészt pedig, ha ezeket minden pergetéshez magammal cipelném, onnan már csak egy lépés volna a nyugágy és a napernyő. Na, ne! Különben is, ha egy számunkra teljesen ismeretlen vízről is rögtön mindent tudnánk, a horgászat a varázsának jó részét, a várakozást, az izgalmakat lehet, hogy mind elveszítené.

Véleményem tehát egyértelmű: a vérbeli pergető horgász nem használ halradart! Ezt a véleményemet akkor is tartom, ha sokan lesznek, akik nem értenek egyet velem ebben a kérdésben.

-tibi

EVOLVEO®

StrongPhone W4

- 2.8" IPS kijelző
- IP68, SOS gomb
- Powerbank
- Zseblámpa
- FM tuner
- Bluetooth
- Dual Sim
- microSDHC
- 2,500 mAh akkumulátor

A StrongPhone W4 a legjobb választás azok számára, akik valami extrát várnak a telefonjuktól. Az IP68 tanúsítvánnyal rendelkező tartós készülékház, a nagy és könnyen leolvasható 2,8 hüvelykes IPS LCD kijelző, a powerbank funkció, az SOS gomb vagy a nagy 2500 mAh kapacitás sokoldalú megoldást jelent a műhelyben, építkezéseken, terepen, extrém hidegben vagy éppen ellenkezőleg, magas hőmérsékleten és páratartalomban végzett munkához. A telefon jól tűri a vizet, a sárt, a havat, a port és a durva kezelést.

Vásárold meg itt:

KLICK
IDEI

euronics

KLICK
IDEI

Media Markt

KLICK
IDEI

www.evolveo.hu

Legyezőorsók

Sokakban felvetődik a fenti kérdés, amikor először látnak legyező orsót. – Hogy lehet ezzel egyáltalán megtartani a halat? Hogyan lehet egy ilyen „primitív” szerkezettel fásasztani? Ilyen és hasonló kérdések motoszkáltak az én fejemben is az első „találkozáskor”. Az idegenkedésem addig tartott, amíg egy jól megtermett domolykóval vívott összecsapásban meg nem tapasztaltam azt, hogy mit jelent a legyezésben orsóról fásasztani.

Előtte soha, semmilyen módszerrel horgászva nem tapasztaltam még a felszerelés ilyen tökéletes összhangját, mint akkor. A könnyű, rugalmas bot és a vastag zsinór olyan összeköttetést teremtett a hallal, hogy szinte minden uszony csapását éreztem. A legérdekesebb és legszokatlanabb dolog a fékezés volt, mert bár az orsóm tárcsafékkal is fel volt szerelve, de azt teljesen kiengedve, a tenyeremmel fékeztem a dob forgását. Ezt az élményt nagyon nehéz szavakban visszaadni, ezt meg kell tapasztalni!

A horgászat fejlődésében mindig a legyezés volt az úttörő szerep. Szinte minden új anyag és eljárás innen indult el. Az orsók területén ellenben úgy látszik, megállt az idő. Ki horgászik manapság még tároló orsóval? Néhány megszállott angol horgászt és néhány öreg ti-

sza harcsázót kivéve nemigen akad, aki ilyen régiséggel vacakolna. A legyezésben viszont csak ez van, de ez természetes is, hiszen a nehéz és vastag zsinór tárolására csak nagy átmérőjű és a botra merőleges tengelyű orsó alkalmas. A klasszikus tároló orsók és a legyező orsók közt azért van némi különbség, a legszembeütőbb a hajtókarok számában van, míg az előbbieknél kettőt, addig az utóbbiaknál csak egyet találunk.

Nem tudjuk, hogy ki és hol készítette az első „spun-rit” a horgász készségére, de az első nagyüzemben készülő orsók szülőföldje az Anglia közepén fekvő Nottingham volt. Ez a város hajdanán leginkább a környéken elterülő sherwoodi erdőben bujkáló Robin Hoodról, esetleg a 80-as 90-es években szép sikereket elérő focicsapatáról lehet ismerős. A mi szempontunkból viszont a legfontosabb az, hogy Nottingham a Trent folyó völgyében terül el, és ennek vize teli volt pisztiránggal és lazaccal. Az addig használt felszereléssel szemben, amely tulajdonképpen spicc botos horgászatnak felelt meg, az orsós bot óriási újításnak számított. A legyező zsinór megjelenése is az orsó elterjedéséhez kapcsolódik, és bár a mi szemünkben nagy ötletnek tetszik a zsinór saját súlyának felhasználása a dobáshoz, ez abban a korban teljesen természetesnek tűnhetett, hiszen minden zsinórjuk vastagabb, fonott,

gyakran nedvszívó anyagból készült, amelyeknek eleve elég tekintélyes súlyuk volt. Bárhonnan származott is az orsó ötlete, a nottinghamieknél jó talajra hullt. (A lázadó, újtó szellem mindig is jellemző volt rájuk, talán nem véletlen, hogy az Angol polgárháború is innen indult el.) A környéken sok, jó minőségű keményfa volt, és ezek szolgáltatták az első orsók alapanyagát. (Ennek a kornak kései emlékeként, mind a mai napig fennmaradt a keményfából készült orsótartó díszdoboz, amelyet néhány cég a tradicionális modelljeihez kínál.)

FEJLŐDÉS ÉS HAGYOMÁNY

A mai legyező orsók csak első ránézésre hasonlítanak nagyapáink „motolláira”. Anyagukban és belsejükben is rengeteg eltérés van. A legalapvetőbb különbség a súlyukban mutatkozik. A régi nehéz anyagokból (bambusz, üvegszál) készült botokhoz megfelelt a nagy súlyú, olcsóbb fémekből, jórészt vasból és acélból gyártott orsó. A súlyproblémákat inkább az okozta, ha túl könnyű volt a „kurbli”. Minden orsó egyszerű zárókilincses, kerepes fékkel rendelkezett, bár e műszaki szavak helyett inkább a németből átvett racsnit elnevezés terjedt el nálunk. Nem is igazán beszélhetünk igazi fékekről, legalábbis mai szemmel nézve, hiszen ezzel a megoldással bár szabályozható a dob forgatásához szükséges erő nagysága, de elsődleges funkciója a dob túlpörgésének megakadályozása. Az egy vagy két zárókilincset legtöbbször laprugók szorítják a forgó rész fogaskerekéhez. Egyszerű, strapabíró megoldás, filléres alkatrészekkel könnyedén javítható az esetleges rugótörés, kerep- vagy fogaskerékkopás. A piaci verseny leginkább az orsók külső megjelenésében, díszítéseiben nyilvánult meg.

A botanyagok fejlődése a 60-as évek közepétől felgyorsult. Az egyre könnyebb botokhoz pedig könnyű orsókra volt szükség. Megjelent az alumínium és a különböző könnyű ötvözt anyagok, majd pedig a szénszál. Ezzel párhuzamosan megindult a kísérletezés, újabb, hatékonyabb fékrendszerek bevezetésére. Minden bizonyítással a peremfutó orsók pontosan szabályozható fékrendszerei ihlették meg a tervezőket, és próbáltak valami hasonlót készíteni a legyezésben is. Sok kísérletezés után a legjobb megoldásnak a tárcsafék bizonyult, de mégsem vált általánossá, ugyanis egy egyszerű ötlet, a rim (angolul; perem, szegély) orsók megjelenése borította fel a piacot. Az orsók elrendezése alig változott valamit addig, egyszerű ház benne forgódobbal. A rim fly kialakítás ezt úgy változtatta meg, hogy nem csak benne, hanem úgymond a házon rajta forog a dob, így mód nyílik a fékezésre a tenyéren a peremre való rászorításával.

A forgódob ujjal való fékezése a belső peremes orsónál is lehetséges, csak nem az első, hajtókar felőli oldalon, hanem azok hátsó lapjának a ház falához való nyomásával. Ennek a megoldásnak az a hátulütője, hogy teletöltött orsónál nagyon kicsi lehet a hely az ujjak számára, így kevés fékezőerőt tudunk kifejteni. A külső peremes technikánál teli dob is jól tudunk fékezni, és annak a veszélye is kevésbé fenyeget, hogy a zsinór bekerül a dob széle és a ház közé. Mára a rim használata olyannyira elterjedt, hogy majdnem teljesen kiszorította a hagyományos megoldást.

ÚJÍTÁSOK ÉS RÉGISÉGEK

Természetesen a fejlődés nem áll meg, és egyre-másra jelennek meg az új megoldások. A legfontosabb irányzat jelenleg az, amelynél a dob tárolófelületét a tengelytől a lehető legtávolabbra próbálja kitolni.

Ennek az elrendezésnek a legnagyobb előnye abban van, hogy a zsinór egyenletesebben van tárolva, nincs nagy különbség a dob belső és külső átmérője közt. A hagyományos elrendezésnél minél több zsinór van a dobon, annál nagyobb az átmérőnk, vagyis egy tekeréssel annál több zsinórt szedünk fel. Az egyik klasszikusnak tekinthető orsónál, a Hardy Princessnél például feltöltött dobnál kb. 25 cm zsinórt tudunk feltekerni egy fordítással, de ha a halunk lehúzza a legyező zsinórt teljesen, akkor már csak 14 cm a kerülete az orsón maradt alátétzsinórnak (backing), sőt, ez lemehet teljesen 5 cm-re is, ha a hal ezt is leteker. Ugyanezek az adatok a Tioga egyik új elrendezésű orsójának esetében 24, 20,5 és 15 cm, de vannak még ettől is jobbak. Különösen a Loop és a Sega cég neve fémjelzi az orsóépítésnek ezt az irányzatát. Kétségtelen előnyei mellett van néhány hátránya is ennek az orsótípusnak. Az első az ár, a „széles tengelyűek” (large arbour) másfél, kétszer annyiba is kerülhetnek, mint a hagyományosak. A második probléma a dob tárolókapacitása, mert bár szélesebbek is az új orsók, mégsem fér rájuk annyi

alátétzsinór, mint a régi elrendezésűekre. A már említett Tioga esetében például a hagyományosra, WF-6-os zsinórnál 125 yard, míg az újnál csak 50 yard fér fel. Persze mondhatjátok erre, hogy az is pont elég, de ha nem WF-es zsinórral, hanem DT-sel akarjuk használni, akkor már tényleg alig jut hely a backingnek, hiszen a DT-s zsinórnak más a profilkialakítása. (lásd a táblázatot)

Zsinórfajta	Az alátétzsinór hossza (yardban)
DT-4	80
DT-5	60
DT-6	40
WF-4	140
WF-5	130
WF-6	120

(Az adatok a Ross Reels Colorado 2-es orsójára vonatkoznak, RIO 20-as alátétzsinór használatával.)

Érdeemes tehát alaposan megfontolni az orsovásárlást. Gondoljuk át milyen zsinórral, vagy zsinórokkal akarjuk használni, nézzük meg a tárolási adatait (ezeket általában a dobozon feltüntetik), hogy megfelelnek-e az elképzeléseinknek. Rendkívül fontos, hogy legyen elég alátétzsinórunk! Ezt igazán csak akkor érti meg az ember, amikor összehozza a sors egy olyan megtermett hallal, amelyik első kirohanásával lehúzza az összes legyes zsinórunkat. Hogy mennyi az elegendő backing, az attól is függ, hogy hol akarunk horgászni. Egy kis patakon talán évekig is elhorgászhatunk anélkül, hogy egyszer is szükségünk lenne az alátétünkre, míg egy nagyobb vízen, ahol van helye a halnak a kifutásra, gyakran még száz méter backing is kevés lehet.

Van még egy orsófajta, amely időről időre felbukkan, mindig újabb és újabb változatokban. Ezek az ön-felhúzó típusúak. Mivel a legyező orsók nem áttételes szerkezetűek, vagyis a hajtókar egy tekerésére a dob nem fordul meg többször is, mint a peremfutó orsóknál (bár volt néhány kísérleti gyártmány, amely ezt próbál-

ta megvalósítani, de a nagy súlyuk miatt nem váltak be), ezért olyan rugós szerkezeteket építettek az orsóba, amelyet a zsinór lefejtésekor felhúzzunk, majd ha fel akarjuk tekerni a zsinórt, egy kis billentyű megnyomásával aktiválhatjuk a rugót, amely megteszi ezt helyettünk. Kétségtelenül elmés szerkezetek, de a súlyuk és az áruk nem teszi igazán versenyképesé őket, és sokkal könnyebben meghibásodnak, mint egyszerűbb társaik.

JOBBA VAGY BAL?

Van még egy kérdéskör, amelyről beszélnem kell, ez pedig a hajtókar tekerésének iránya. Más horgász módszereknél természetes a dolog, a jobbkezesek ballal, a balkezesek jobbal tekerik az orsót. De a legyezésben ez korántsem egyértelmű. Először is, itt jóval kisebb a tekerési sugárunk, kb. 5-6 cm, míg a peremfutó orsóknál ennek 2-3 szorosa az átlag. Az utóbbiakat már könyökből is tekerjük, míg a legyeseket csak csuklóból, és bizony a jobbosok jobbal, míg a balkezesek ballal tudnak csak csuklóból gyorsabban tekerni, és nem mindegy, hogy milyen sebességgel tudjuk a kint lévő zsinórunkat behúzni.

A másik szempont, hogy a legyező horgászatban a bot előre-hátra mozgatása eléggé megterheli az ember kezét, és egy nagyobb hal fásasztásakor, a hosszabb statikus erő kifejtést, nem biztos, hogy a fáradtabb kar jól viseli. További érv az is, hogy a szakolásnál az ember „ügyesebb” keze a biztosabb. A fentiek miatt kialakult a legyezésben az a szokás, hogy jobbal dobunk, de ha fásasztani kell, akkor egy gyors mozdulattal áttesszük a balba a botot, és a jobbal tekerjük az orsót. (Természetesen a balkezesek fordítva csinálják.) Elsőre talán ez furcsának tűnik, de nagyon hamar meg lehet szokni, és ha az ember kipróbálja, hamar rájön, hogy ez nem csak egy „anglicizmus”, hanem jól bevált, ésszerű megoldás. A régi orsókat így szinte kizárólag jobbkezes tekerésre gyártották, és nem lehet őket átállítani, mint a maikat.

Proof

HYDRA

1200€ BIG EVENT

-
- 1200€ nevezési díj
 - Új lebonyolítási rendszer
 - Extra színvonalú élő streaming közvetítés
– kövesd a helyszínen vagy
otthonod kényelméből
a horgászversenyzés új dimenzióját

 Akár **25.000€ - ELSŐ HELY**
(minimum 45 induló esetén)

 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
 2026.10.02–04.

További részletek hamarosan.

Etetőanyag működése

Érdemes az etetőanyagot jól összekeverni, hogy homogén állaga legyen

Vannak horgászok, akik csak abban az etetőanyag összeállításban bíznak, amelyet saját maguk állítanak elő. Hogy egy adott vízben a saját összeállítású etetőanyag ki is fejtsse hatását, ahhoz a horgásznak ismernie kell egy-két olyan tényezőt, amely döntően befolyásolhatja az etetőanyag helyes működését. Horgászunknak többek között ismernie kell az etetőanyag komponenseinek viselkedését az adott módszerhez viszonyítva, ismernie kell a mederfenék összetételét, (iszapos, homokos, stb.) ismernie kell a vízben működő áramlatok tulajdonságait, a víz mélységét és nem utolsósorban ismernie kell a meghorgászandó halfaj viselkedését és azok vélt tartózkodási helyeit.

Egyszóval: az érvényes recept összeállításához ismernünk kell az etetőanyag alkotóelemeinek viselkedését az adott vízben. Minden egyes alkotóelemnek megvan a maga szerepe és tulajdonsága, ezek ismerete nélkül azt kockáztatjuk, hogy olyan recepteket készítünk, amelyek nem felelnek meg az adott horgászati körü-

ményeinek és nem érjük el vele a várt eredményt. Tudnunk kell, hogy az etetésnek nagyon fontos szerepe van a horgászban, mivel ezzel a mozzanattal tudjuk odacsalni a halakat a horgászshelyhez. A jól összeállított etetőanyag illatával, ízével és színével is tud hatni a halakra, amiből az következik, hogy az etetőanyag elkészítésének helyes módja nagyon fontos kritériumként van számon tartva a horgászban.

AZ ETETŐANYAG ÖSSZETÉTELE

Az etetőanyag hatékonysága legfőképpen az összetételtől és annak mechanikai hatásaitól függ. A horgász nem az alkalmazott horgászmodszert kell az etetőanyag mechanikus hatásához igazítani, hanem annál is inkább, az etetőanyag összetételét kell a módszerhez igazítani.

Ahhoz hogy jó etetőanyagot tudjunk készíteni, figyelembe kell vennünk néhány alapvető szabályt: figyelembe kell venni az etetőanyag tápértékét, az alkotórészek egymáshoz való viszonyát, és a keresett halak viselkedéseinek formáit. Mint tudjuk az etetőanyag szerepe az, hogy odacsalja és evésre bírja, valamint

a horgászat helyén tartsa a halakat. Tehát amint azt már fentebb is említettem, az egyik fontos kritérium az etetőanyag tápértéke, a másik pedig az, hogy a halak csak akkor veszik észre az etetőanyagot, ha az szétbomlik és szétterjed a vízben. Innen származik az etetőanyag mechanikai tulajdonságának fontossága.

A hatékony etetőanyag egyszerű. Ha nagyon sok az alkotórész benne, akkor ezek egymáshoz való viszonya döntően befolyásolhatja az etetőanyag mechanikai tulajdonságát. Minél egyszerűbb összetételű egy etetőanyag, a horgász annál könnyebben meg tudja állapítani, hogy mit kell rajta változtatni az adott helyzetben. A mechanikai hatások szempontjából nézve az etetőanyag három anyagból áll: egymáshoz tapadó, egymást el lökő és semleges anyagokból. Ezeknek az anyagoknak a különböző mértékű adagolásával zsonglőrködve, minden helyzethez alkalmazkodhatunk. Így lehetséges, hogy ugyanaz a recept más adagolásokkal, nagyon változatos helyzetekben is alkalmazható.

A fő cél az, hogy megtaláljuk az etetőanyagban a tápérték és a mechanikai hatás közötti egyensúlyt, az adott horgászati feltételek mellett. A jó receptet viszont nem könnyű eltalálni. Ezt csak számos próbálkozás eredményeként lehet elérni, és csak ezek után tudjuk a megfelelő adagokat eltalálni. A dolognak azonban van egy pszichológiai oldala is, ami egyáltalán

„Dolgozik” az etetőanyag

nem elhanyagolható. Az a horgász, aki ismeri a pontos receptet, nagyobb önbizalommal rendelkezik és ezáltal csakis a horgászatra tud koncentrálni anélkül, hogy állandóan azt kérdezné önmagától, hogy vajon az etetőanyag jól dolgozik-e vagy megvan-e a kellő tápanyagértéke. Továbbá tudatában kell lennie annak is, hogy a nedvesség vagy a szárazság függvényében, az etetőanyag mikor és hogyan bomlik szét. Ezáltal a horgász megérti a halak reakcióját, és tudni fogja, mikor kell helyben tartó etetést kezdeményeznie.

A vízben, ugyanaz az összetételű etetőanyag egészen másképp viselkedik, ha a nedvességtartalma magas, és másképp viselkedik, ha szárazabbra van keverve.

ANTIPUNTURA

Gazdaságos
kiszereles!

Praktikus
utazóméret!

NE HAGYD, HOGY A SZÚNYOGOK MEGZAVARJÁK A NAGY FOGÁST!
Extra erős, szagtalan formula, ami nem hagy nyomot a csalin, így nem csökkenti annak hatékonyságát!

www.zig-zag.hu

A MECHANIKAI HATÁS

A mechanikai hatás alatt értjük azt a módot, ahogy az etetőanyag viselkedik a vízben. Az összetétel és a tapadás függvényében a mechanikai hatás lehet nulla is, főleg ha az etetőanyag komponensei közömbösek egymáshoz.

Erős mechanikai hatásról akkor beszélünk, amikor az etetőanyag erőteljesen bomlik, sűrűdik, állandó kapcsolatot tartva fenn a víz alkotórészeivel vízszintes és függőleges irányban is. Akkor mondjuk azt, hogy egy etetőanyag „jól dolgozik”, amikor az etetőgombócból kiszabadult anyagok vízszintes és függőleges irányban is bomlanak. Az etetőanyag függőleges aktivitásának eléréséhez lisztes anyagokat használnak, amelyek sok vizet szívnak fel, mint pl. a zsemlemorzsa

és a keksz, valamint olajos magvakat, mint a kender és lenmag. Az etetőanyag függőleges aktivitásának növelését akkor végezzük, ha kis vagy közepes méretű halakra horgászunk, amelyek általában a vízközt tartózkodnak. Amikor a nagytestű és fenéken táplálkozó halakra horgászunk, akkor a vízszintes mechanikai hatásra van szükségünk. Az egyik ilyen anyag, amely ezt a hatást eredményezi, az a kukoricaliszt.

A ragasztóanyagok közül megemlítjük a PV1-et (elsőrendű növényi fehérje, amely nagymennyiségű melaszt tartalmaz, amelyet az állattenyésztésben a szarvasmarhák etetésére használnak), a TTX (kukoricacsírából készült pogácsa, amelyet melegpréssel állítanak elő a kukoricaolaj kivonása során), a mogyrólisztet, hallisztet, kenyérbelet, tojást vagy tojásport, melaszt és szójalisztet.

A legfontosabb semleges anyagok a következők: a fehér zsemlemorzsa, vörös zsemlemorzsa, sima keksz dara, alacsony olajtartalmú napraforgó pogácsa, stb.

Az egymást taszító anyagok legfontosabb tulajdonsága, hogy felgyorsítják az etetőanyag bomlását, szétesését. A leggyakrabban használt bomlasztó anyagok: a főzött és ledarált kender, kókuszdió bél lereszelve és

Téli hónapokban a sötétebb színű etetőanyagokat használjuk

kisütve, kukoricadara, búzadara, só, krumplicsészte, különböző magvak, és az élő csali belekeverve az etetőanyagba.

Minden alkotóanyag másképpen bontja szét az etetőanyagot a vízben. A főtt és ledarált kender felszívja a vizet, ezáltal a gombóc azonnali szétesését eredményezi. A kendermag magas olajtartalommal rendelkezik, amely felemelkedik a víz színére. A kukoricadara nem hidratálódik és az etetőanyag többi alkotórészének összetartó hatását csökkenti. Amikor ezek az alkotóelemek dolgoznak, levegőbuborékok felszabadulását eredményezik, amelyek az etetőanyag összegyúrásakor kerültek bele a gombócba. Ekkor mondjuk azt, hogy az etetőanyag „dolgozik”. Minél nagyobb egy gombóc, annál gyorsabban fog a vízben szétbomlani, mivel a testesebb gombócokat nem tudjuk annyira erőteljesen összenyomni, mint a kisebbeket.

Egy verseny alkalmával jól megfigyelhetjük, amint a horgászok több méretű etetőanyag gombócot készítenek. A versenyhorgászok az alapozó etetéskor mindig a nagy gombócokat juttatják előbb be a vízbe. Ily módon bizonyosak lesznek abban, hogy a vízbe érve az ete-

A kendernek magas az olajtartalma

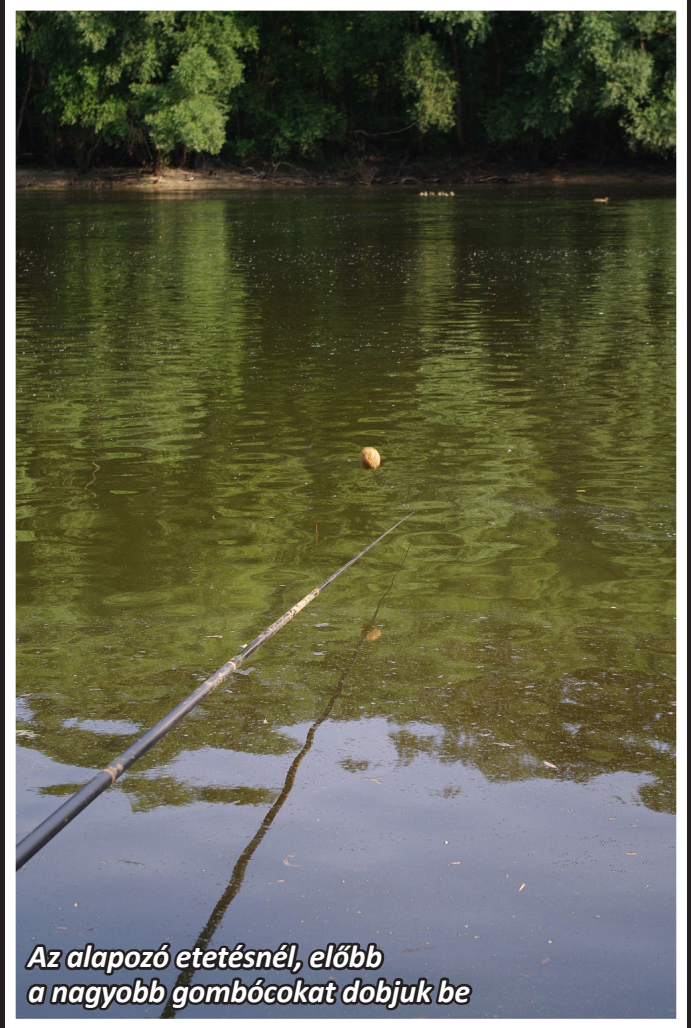
tőanyag azonnal elkezd dolgozni, kiengedve magából az élő csaltit és a növényi részeket és ezzel odacsalja a halakat.

AZ ALKOTÓELEMEK KÖZÖTTI ARÁNY

Az etetőanyag alkotóelemeinek azonosítása után érdemes meghatározni ezeknek az arányát, hogy a horgászfeltételeknek megfelelő masszát hozhassunk létre. Mivel minden horgászhelynek más és más jellegzetessége van, beleértve ide a víz mélységét, sodrását, aljzat típusát, meg lehet állapítani néhány általános szabályt. Az etetőanyag viselkedésének egyik fontos jellemzője az, ahogyan a vízben lágyl. Egy normálisan lágyló keverék másképpen fog viselkedni, mint egy túlnedvesített keverék. A keverékben található lisztfélék minél nedvesebbek, annál lassabban fognak dolgozni az etetőanyagban, vízbe kerülés után.

Mindenki számára világos tehát, hogy a célunk az, hogy egy iszapos aljzatú vízben az etetőanyag hamar szétessen, viszont egy gyors folyású vízben több ideig egyben maradjon. És mivel a horgászat nem egy egzakt tudomány, ezért nem tudunk az etetőanyagok előállítására se pontos szabályokat előírni. A siker elérésének érdekében az a fontos, hogy az etetőanyagunkat a halak szükségleteihez igazítsuk. Ha nem ezt tesszük, akkor nehéz vagy lehetetlen lesz a saját akaratunkat a halakra erőltetni, és akkor ne csodálkozzunk azon, ha nem fogunk semmit.

László Attila

Az alapozó etetésnél, előbb a nagyobb gombócokat dobjuk be

CUKK TTX PLUS ETETŐANYAGOK

- 80% Kukoricacsíra**
- 12 féle ízesítés**
- 1,5 kg kiszerezés**

Cukk TTX Plus – természetes vonzerő, bizonyított eredmény!

KERESSE A HORGÁSZBOLTOKBAN!

Horgászat a Dráván

Babócsa – Erzsébet sziget

A Dráva Magyarország egyik legjelentősebb folyója, a Karni-Alpok délnyugati részén Toblach környékén ered, hossza 695 km ebből körülbelül 357 km esik magyar területre. Az Órtilos és Barcs közt elterülő 84 folyam kilométernyi szakasz számtalan érdekes és változatos horgászati lehetőséget kínál.

Órtilos környékén ömlik a Drávába legnagyobb magyarországi mellékfolyója a Mura. Itt egy rövid szakasz tartozik hazánkhoz. Az Órtilos rész mind vasúton, mind pedig személyautóval jól megközelíthető. A vasútállomásnál mindig jó horgászhelyet találunk, egy benyúló sarkantyú lassítja a vizet. Békés és ragadozó halra egyaránt érdemes próbálkozni.

A folyó ezen felső szakasza, nagyjából a Vízvár alatti részig a paduc, illetve a márna zónába sorolhatóak. A sodrás erős a meder kavicsos, jellemző halaik a márna, paduc, szilvaorrú, küllőfélék, bucók, domolykó, de olyan fokozottan védett fajokkal is találkozhat az erre horgászó, mint a dunai ingola – jelenlétét kutatások igazolták –, vagy a „helyi erők” által elmondott dunai galóca, bár ez utóbbi jelenlétére nincs egyértelmű bizonyíték. A folyó kiváló természeti adottságait és európai szinten is kimagaslóan jó vízminőségét, mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy a Magyarországon nyilvántartott hét fokozottan védett halfaj közül öt megtalálható itt, nem is beszélve a drávai tegzesről, mely a világon egyedül itt találja meg életfeltételeit. Igazi ritkaság még a csermely ciprus, mely hazánkban szintén csak itt található. Történeti érdekesség, hogy Jelasics horvát bán, itt kelt át seregeivel 1848-ban a Dráván, szerencsére nem sok sikerrel.

Aki egy kis állóvízi horgászatra vágyik, az is megtalálja a számítását az Órtilos vagy épp az országosan ismert, sőt elismert gyékényesi kavicsbánya tavakon. Ez utóbbi kapitális pontyairól, harcsáiról és szép feketesügéiről nevezetes. Tovább haladva a Dráva mentén jó és kedvelt horgászvizek partjára jutunk, mégpedig a bélavári tavakhoz. A tavakat a faluból a vasútállomás felé kanyarodva találjuk. Mikor az aszfalt út elfogy a földúton balra kanyarodva jutunk a tavakhoz. A horgászat megkezdése előtt ajánlatos elolvasni a jól láthatón kifüggesztett horgászrendet a későbbi kellemetlenségek elkerülése végett. A tavak elsősorban feketesügéiről híresek, de fogható bennük ponty, csuka, süllő, keszegfélék egyaránt. A Drávához közeli belső tavak a Duna-Dráva Nemzeti Park védett vizei, melyeken szigorúan tilos a horgászat. Ezekről is érdemes előzetesen tájékozódni.

A falut elhagyva Barcs irányába, néhány száz méter megtétele után jobbra kanyarodva eljutunk a bélavári kavicsbányához. A bánya területére nem lehet személygépkocsival behajtani, de a sorompó előtt balra a dombra felhajtva lehet parkolni. Az itt található mellékágakat egészen a vízvári kutatóházig meglehet horgászni, a hely egyébként a környékeliek népszerű horgászhelye. Tavasztól őszig a békéshalaké itt a főszerep szép kárászokat, bodorkákat, szürkülettől kisebb nagyobb harcsákat lehet zsákmányolni a gilisztával, nadállal, haldarabbal csalizott fenekezőn, ősszel pedig szép csukákat. Mivel nagy terület járható és horgászható meg gyalogszerrel a legjobb megoldás az ideérkező vendéghorgásznak egy szál pergető bottal végigszórni a vizet. Az itteni csukák harciasságára jellemző, hogy bizony a kárászokkal teli haltartóra is rá-rá rabolnak, ezt nekem is volt alkalmam megtapasztalni egy

Bohói tőzegető

Ez már szép darab

Gyakori vendég a márna

eredményes nyári horgászaton. Egyszerűen félelmetes! A mellékág vízállása nagyban függ az élő folyó vízállásától.

A következő horgászható folyószakasz Vízváron van. A településre érve két irányból érhetjük el a folyót. Az egyik az úgynevezett „kocsmái” út. Ezen elindulva a földút elágazásánál jobbra kanyarodunk akkor egy csendesebb mellékághoz jutunk, ahol főként békés halakra érdemes a horgot bevetni, itt egyébként legálisan emelővel halászni is, ha pedig balra megyünk akkor a folyó fő ágához érkezünk. A másik út a „templomi” út, melyen a magas part alá lyukadunk ki. Ez egy izgalmas szakasz és egy még izgalmasabbnak a kezdete. Van itt nagy lassan áramló forgó, gyors szakasz, egy nagy sarkantyú mögött, szinte álló víz. Finom úszós, vagy fenekező cájggal békéshalazni, vagy egy pergetővel balinozni, domolykózni egyaránt érdemes. Innentől kezdve a bohói részig jórészt magas part található.

És higgyék el valahol tényleg magas! Kevés itt a horgász hely, de azért van, melyeket a partoldalba rögzített

létrákon és belevájt lépcsőkön lehet megközelíteni. Ez pedig nem egészen veszélytelen feladat, akinek kicsit is tériszonya van az meg se próbálja! Rengeteg a vízbeszakadt fa, melyek jó haltartó helyek.

A következő biztonságosan horgászható szakasz Bolhónál található. Ez a rész a bohói nagy kanyarnál jobbra kanyarodva, a kavicsbánya irányába közelíthető meg. Itt egy nagy zátony található, melynek belső felén egy iszapos állóvízes rész van, keszegre, pontyra, csukára van jó esély. A helyiek szívesen horgásszák, külső felén az élő folyót vallathatjuk. Kevésbé, de horgászott rész úgynevezett „bohói strand”, melyet a templomnál jobbra kanyarodva először beton, majd földúton lehet megközelíteni. A földút, esős, rossz időben nem járható. A folyó itt sekély, kavicsos, zátonyos, alacsony vízállásnál hatalmas sóderpadok vannak szárazon. Kicsit padrózhatunk, vagy egy-egy balint is el lehet csípni.

Nem csak a folyó, hanem tőzegető is remek lehetőséget kínál a halfogásra. Kiemelkedő a tó ponty, amur, süllő és

KLIKK IDE!

Préri horgásztó

NÉZD MEG A VIDEÓT

☎ **Infó**
+36 (30) 274 0489

🌐 **Foglalás**
www.prerito.hu

harcsa állománya, ez utóbbiból kapitális példányok is horogra kerülhetnek, melyeket még senkinek sem sikerült partra terelni. A törpék támadását, kötözött kukoricával védik ki és nem eredménytelenül.

Bolhót elhagyva Babócsán érdemes megállni. Itt található a környék ismert helye az „Erzsébet sziget”. Hangulatos, vadregényes, horgászvíz, mely egykor a folyó aktív ága volt, mára már állóvízű mellékág. Hatalmas busákkal, amurokkal, pontyokkal, harcsákkal, szép csukákkal, süllőkkel, compókkal, keszegekkel teli. Úszózni, fenekezeni, pergetni egyaránt érdemes. A busák, harcsák sajnos a gereblyéseket is vonzzák. Autóval, motorral, kérekpárral egyaránt megközelíthető a vasútállomás előtt jobbra fordulva a TSZ telep felé, ahonnan jó minőségű földút visz a szigethez. Ha tovább megyünk, a helyi erők által vallatott Jelkus és Bresztics nevű folyószakaszhoz érkezünk. A helyeket kisebb magas partok és vízbe dőlt fák jellemzik, kedvező tartózkodási helyet teremtve a halaknak. A sporik a bedőlt fák környékén alakítják ki helyeiket, melyeket kukoricával, búzával, darával etetnek. Nem eredménytelenül. Egy helyi öreg spori tíz kiló feletti pontyokról és kettes hármás jászokról mesélt. Ehhez mérten a cájgot sem finomítják, erős bot, minimum negyvenes zsinór, szelepgumival ütköztetett ólom, egy darab erős horog a főzsinórra kötve, hogy csak egyetlen kötés legyen. Mert ha jön a hal, nem lehet kesztyűs kézzel bánni egy jobb hallal. Csalinak egy szem kifúrt, aromás, vagy natúr szárazkukoricát kötnek hajszálelőként.

Dívik itt a süllőzés is, de az se akárhogyan. Hosszú erős bot, ötvenes, hetvenes damil, jókora ólom, a csalit csak belógatják az ágrengetegbe, ha kapás van, nem vacakolnak sokat, de nem is lehet. Hát méreten aluli süllőt nem igen fognak, kapitálist annál inkább.

Babócsán a Rinya patakon is szerencsét lehet próbálni, mondjuk egy könnyed keszegezés keretében. A keszeg mellett, kárász, domi, esetleg potyka is beugorhat. Az Ó-Drávába való betorkollásánál húszas harcsát is fogtak már. Annyira tehát nem jellegtelen a víz, mint első látásra tűnhet.

Innen körülbelül húsz kilométert megtéve jutunk el Barcsra. A barcsi Dráva szakasz nagyjából a műanyag üzem feletti résztől a kőgátig terjed. Ez a szakasz igen népszerű a horgászok körében, de sajnos a nem éppen tisztességes hálós és gereblyés bandák körében is. Ez biztosan probléma a folyó más szakaszán is, de én ezt a részt ismerem igazán.

Csodálatos víz a Dráva

Nagyon jó márnás, paducos jászos szakasz ez. Megfelelő etetéssel remek eredményeket lehet elérni. Márnából sajtos, dobiszapos szoktató etetéssel a három, öt kilós példányok is horogra keríthetőek, de a szagos anyag a harcsákat is vonzza, de ezek megfogása igazán embert próbáló feladat. A ragadozók közül kedvelt még a nagy számban előforduló balin és a süllő. Az öregebb balinokat nem egyszerű feladat becsapni, de nem lehetetlen, a kisebbek viszont szinte ész nélkül rontanak rá a körforgóra, apróbb wobblerre. Tavasztól őszig hatalmas ramazurit rendeznek a parti zónában. Eredményes módszer itt is az ólmos-legyes összeállítás. A helyi profiknak megvan a saját nyerő ólma, amit maga önt, és a hozzá való legyet is ők kötik.

A süllők a part menti kövezések mentén, műtárgyak, akadók környékén tanyáznak. Kiemelkedő süllős pálya a „hajójavító” feletti köves szakasz, de gilisztával csalizva szép jászok is foghatók, ez a rész egyébként a balinozók kedvelt helye is. Megközelítése egyszerű, a városba beérve a vasútállomás felé kell menni, azt elhagyva pedig tovább és a második leágazásnál balra fordulva menni még el nem fogy a betonút és ki nem érünk a faüzemhez, azt pedig gyalog megkerülve jutunk el a folyóig, annak partján kitaposott ösvény visz a horgászhelyekre. Fenekezve, tapogatva, twiszterezve, gumihalazva egyaránt eredményesek lehetünk.

Ha épp nincs valakinél csali, az egykori hajójavító kis öblében, akár télen is könnyű szerrel megfoghatja magának.

Aki nem akar árkon, bokron átgázolni, az a vasútállomás mögötti kis sétányon, kultúrált környezetben, finom szereléssel könnyedén foghat paducot, szilvaorrút, bodorkát, vagy épp egy-egy márnát. Persze etetni bőven kell, sóderrel, agyaggal nehezített kajával.

A környék bővelkedik horgászati lehetőségekben. A városon kívül két kedvelt hely van, az egyik az Ó-Dráva, a másik a Kis-Bók, ez utóbbi intenzíven telepített, pontyos, amuros, harcsás víz. Aki más jellegű kikapcsolódásra vágyik, találhatóak a városban lovardák, egy modern új építésű strandfürdő és rekreációs központ, múzeum, művelődési ház.

Remélem sikerült a tisztelt olvasónknak kis kedvcsinálót összehozni, eziránt a csodálatos folyó iránt.

Görbüljön a bot!

Bon.Ká

Kevés itt a horgászhely, de azért van, melyeket a partoldalra rögzített létrákon és belevájt lépcsőkön lehet megközelíteni

HYDRA HDR MT Monofil

Fluorocarbon zsinór

150 méteres kiszerezésben

4.181 Ft

- ✓ Kiváló minőségű monofil, melynek fő jellemzői az erő, a lágység, a rugalmasság és a csomószilárdság.
- ✓ A legjobb anyagokból készült fluorocarbon monofil zsinór, ami jelen van a piacon

Átmérő:	0,103	0,168
	0,112	0,183
	0,125	0,205
	0,147	0,225

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben,
5 m hosszúsággal.

8.998 Ft

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

HYDRA

CLUB HUNGARY

**KLIKK
IDE!**

BUX CARP 5-6-7 MT

Ideális választás nagy halak partközeli horgászatához, például ponty és harcsa horgászathoz.

69 705 Ft

Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

